

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף נ עמוד א

- [א] יצא מירושלים ונזכר שיש בידו בשר קודש, היכן שורפו ?
- [ב] מהו שיעור בשר הקודש שחוזרים עליו לשורפו בהר הבית ?
- [ג] מהו שיעור אכילת פת המחייבת ברכת המזון ?
- [ד] כיצד דרשו "והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון" ?
- [ה] "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד", וקשה וכי היום אינו אחד ?

[א] עבר את צופים [כפר שניתן לראות את בית המקדש משם]: שורפו במקום שנמצא. לא עבר את צופים: חוזר ושורפו במקום המיוחד לזה בהר הבית, ומעצי המערכה.

[ב] ר' מאיר: כביצה. שסמכו חכמים כשיעורו לקבל טומאת אוכלים.
ר' יהודה וחכמים: כזית. כשיעור איסור האכילה של בשר קדשים שנפסל ביוצא.
ר' נתן: כשתי ביצים, ולא הודו לו חכמים.

[ג] ר' יוחנן: לר' מאיר כביצה. לר' יהודה כזית [כשיעור בשר קודש שיצא].
אביי: לר' מאיר כזית. שנאמר "ואכלת", ושיעור אכילה בכל מקום בכזית.
לר' יהודה כביצה. שנאמר "ואכלת ושבעת", ושיעור שביעה בכביצה.

[ד] 1. אור השמש בגבורתה שחשוב ויקר בעולם הזה, יהיה קל ערך בעולם הבא.
2. נגעים ואהלות שיקרים [קשים להבנה] בעולם הזה, יהיו קלים להבנה בעולם הבא.
3. עשירים שאינם טובים למקום אך חשובים בעולם הזה, יהיו קלי ערך בעולם הבא.

[ה] ביום ההוא: יברך על בשורות רעות "הטוב והמטיב", אבל היום מברך "דיין האמת".
ושמו אחד: בעולם הזה נכתב שמו של הקב"ה ביו"ד ה", ונקרא באל"ף דל"ת.
לעולם הבא כולו אחד, נכתב ונקרא ביו"ד ה"א.
- אין לדרוש ענין שם ה' ברבים, שנאמר "זה שמי לעלם" כלומר להעלים שמו.